

Mgr. Dagmar Zakopalová (*25.10. 1932) – scénář k rozhlasové reportáži

Autorský tým: Beata Hášová, Stanislav Hoza, Petr Pecháček, Tereza Pšejová a Vojtěch Winkler

Pedagogické vedení: Mgr. Vít Janalík

Škola: Gymnázium Ladislava Jaroše Holešov, Palackého 524/23, 769 01 Holešov

Tlumočnickí proti své vůli

My: Paní Dagmar Zakopalová se narodila 25. října 1932 v Holešově a během svého života zažila mnoho neobvyklého. Dodnes má živé vzpomínky na začátek 2. světové války: (0:0:10:46)

0:0:11:18-0:0:11:49 *15. března roku 39, 15. března *promiňte*, byl takový pošmourný den, padal déšť se sněhem, maminka mě vzala takhle kolem ramen a vedla mě k oknu (0:0:31:00)*

0:0:11:56-0:0:12:06 *A říkala: „Danuško, na toto nikdy v životě nezapomeň“. (0:0:10:00)*

My: Paní Zakopalová byla v dospělosti vybrána jako tlumočnice z ruského jazyka do českého. Během svého života měla mnoho příležitostí tlumočit. Nejzajímavější bylo, když překládala ve vlaku Družby, který vozil české turisty do Sovětského svazu. (0:0:14:00)

0:58:36:94-0:58:47:53 *A to jsme jezdili jenom Češi, to byl Поезд Дружбы- vlak Družby a já jsem tam měla na starosti jeden vagón vždycky. (0:0:10:61)*

0:59:40:33-1:00:03:79 *A měla jsem plán cesty. Kde se bude zastavovat a my na jedenkrát zastavili vlak, najednou jsme zůstali stát. Si říkám, tak nemám to tady ten вокзал, to nádraží nemám tady, proč tu stojíme. (0:0:23:46)*

My: Naproti zastavil druhý vlak. Lidi byli při čekání netrpěliví, vyšli na chodbičku a otevřeli okna. Ve druhém vlaku se porušil přísný zákaz a cestující pootevřeli okno. (0:0:12:68)

1:01:32:81-1:01:40:94 *No a ti jak to viděli, vedle mě, co jsem viděla začali tam házet žvýkačky do toho okna, no samozřejmě že se netrefili. (0:0:08:13)*

My: Z vedlejšího vlaku k nim přiběhl ruský důstojník, s tím, že jim zakázal se zajímat o vedlejší vlak. (0:0:07:71)

My: Po nějaké době se vlak dal do pohybu a paní Zakopalová přes okna vlaku viděla muže jižního typu. (0:0:07:57)

1:05:01:39-1:05:23:02 *Najednou se tam objevil takovýto asi papír, ale kde oni, jestli propašovali si tu tužku nebo, to nevím, to nemůžu říct a tam jsem přečetla, možná si toho všimli taky ti naši. Мы не свободны мы едем в Сибирь. (0:0:21:50)*

My: „Jsme vězni a jedeme na Sibiř.“

Paní Dagmar Zakopalová, která během svého života zažila roky

nesvobody, nám nakonec řekla jednu důležitou věc: (0:0:2:63)

1:07:06:77-1:07:18:83 *Není na světě bohatství ničím! Můžete mít peníze, můžete mít vily, statky, zájezdy bůhví kde (0:0:12:10)*

1:07:29:38-1:07:36:08 *Važte si především toho, že máte svobodu.*

1:08:43:00-1:08:52:00 *To je to největší bohatství. A to braňte, chraňte, opečovávejte jako oko v hlavě.*